

Sosyal Demokrasi (Orta Yol), bir ideolojiden çok ötesi, bir mekanizmadır.

Tıpkı beyin gibi, sosyal demokrasi de, belli rasyonel kurallara göre işleyen, doğadaki diğer mekanizmalarla aynı prensipler üzerine çalışan bir sosyal yapıdır. Doğadaki herhangi bir organizmaya çok benzer şekilde *yönetişim*, *bütünleşme* ve *evrim* araçlarını ihtiva eden sosyal demokrasi, bu araçların birlikte etkin biçimde kullanılmasıyla bir düşünsel kuramdan çok öteye geçerek bir mekanizmaya evrilmiştir. Kendi içindeki görev dağılımı ile insan bedenine benzer bir yapıda tasarlanan devlet içerisinde, karar alma mekanizmalarının işletilmesinden sorumlu politik kurumlarda bedende beynin rolüne özdeş bir fonksiyonlar bütünü yürütecek şekilde konumlandırılmışlardır.

Sosyal Demokrasi (Orta Yol), dengeleyicidir.

Beyin, sadece doğal davranış olasılıkları arasında denge sağlayan bir organ değil, davranışları dürtü, deneyim ve duygularla birleştirerek çok yönlü ve çok boyutlu denge kurma kapasitesine sahip bir mekanizmadır. Bu çok yönlü ve çok boyutlu denge özelliği le beyin, idari ve sosyal bilimlerdeki insan kurgusu karar alma mekanizmalarının kurulması ve işleminde bir örnek olarak ele alınmasıyla toplumsal hayatta pozitif yönlü fark yaratabilecek bir yapıdır. Sosyal bilimlerde tüm düşünsel kuramlar içinde, beynin bu yapısına en yakın dengeleyici özelliğe sahip politik karar alma ve uygulama mekanizması sosyal demokrasi önermesidir.

Sosyal Demokrasi (Orta Yol) , iyi yönetişimi idealize eder.

Tıpkı beynin, daha etkin karar çıktılarına ulaşabilmek için kurduğu nöron altyapısı ve serebral assosiasyonlar gibi sosyal demokrasi de, toplumda en uça kabul edilen fikirlerin, azınlıktaki yaşam tarzı ve kültürlerin dahi karar alma süreçlerinde temsil edildiği, gidişata yön verebildiği geniş kapsamlı ve birimlerin karşılıklı etkileşim içerisinde olduğu bir yönetim altyapısı idealine yönelmiştir. Sosyal demokrasi de beyin gibi, kontrolün merkezden çevreye yayıldığı bir kendini örgütleyen sistem yapısı sergilemektedir.

Sosyal Demokrasi (Orta Yol) evrime ve uyuma açtırır.

Tıpkı beynin plastiklik özelliği gibi, sosyal demokrasi de döneminin ve ortamının şartlarına göre kendini yenileyen, toplumsal ihtiyaçların değişimine paralel biçimde yeni önceliklere yönelen iç dinamiklere sahiptir. Antik Yunan'dan Aydınlanma felsefesine, Sanayi Devrimi sürecinden postmoderniteye kadar insanlık ve medeniyet tarihi ile birlikte evrilegelmiştir. Kuramın ilk kez ele alındığı 19.yüzyıl şartlarının son bulmasına rağmen, sürekli değişen, yeni sorunlara tepki veren, toplumun geçirdiği evrime uyum sağlayan sosyal demokrasi, 19.yüzyılın üretim-dağıtım ilişkileri içerisinde kendini zor şartlar altındaki işçi sınıfının yanında konumlandırmış, ardından bir süre genel oy ve hak eşitliği, gelirlerin dağıtım eşitliği, cinsiyet eşitliği gibi evrensel normların kurumsallaştırılması üzerine baskısını yoğunlaştırmış, günümüzde de sürdürülebilir bir hayata yönelik yerel mücadelelerin, barış araştırmalarının, çevre aktivistlerinin ve azınlık hakları savunucularının destekçisine dönüşmüştür.

Sosyal Demokrasi (Orta Yol), bütünleştiricidir.

Tıpkı beynin, girdilerin çok boyutlu bütünleşmesi ile bireyin ve toplumun çıkarlarını maksimize eden kararlara ulaşması gibi, sosyal demokrasi de, birbirlerinden çok farklı düzlemlerdeki görüşleri bütünleştirerek bir toplumsal uzlaştırıcı görevi üstlenmekte, bu yapısıyla politik çıktıların çok geniş bir perspektiften beslenmesini ve çatışmaların en az düzeye indirilebilmesine imkan sunmaktadır. Felsefi, bilimsel, kültürel, ideolojik, ekonomik, küresel ve uluslararası düzlemlerde, döneminin hakim bakış açıları dışında farklı ve alternatif bir önerme özelliği taşıyan tüm bu bütünleşik formlar, sosyal demokrasinin, Sanayi Devrimi sonrası ortaya çıkan diğer ideolojilerden farklılaşarak, insanlık tarihinin her döneminde gözlemlenebilen düşünsel yapılar sürekliliği (alternizm) içerisinde değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır.

Sosyal Demokrasi, "Orta Yol"dur.

Bakış açıları arası bir medyasyon, iki ağırlıklı yönelim dışında bir üçüncü yol, felsefi temelinden hareketle adlandırılabilceği şekliyle de bir "orta yol" bulma ihtiyacı tarihin her döneminde hissedilmiş, bu doğrultuda düşünsel, bilimsel ve yapısal arayışlar, yönelimler ve çabalar farklı adlandırmalarla ortaya çıkmıştır. Konfüçyüs ve Budha'nın Orta Yol Doktrini'nde, Stoacılar'ın, Arabi ve Rumi'nin panteizminde, İmam Gazali'nin İtikatta Orta Yol (*el-İktisâd fi'l-i'tikâd*)' unda, Immanuel Kant'ın deneyüstü idealizminde, Hegel'in diyalektiğinde, Marquis Child'in İsveç orta yolunda, Eduard Bernstein'ın temellerini attığı sosyal demokraside, John Maynard Keynes'in karma ekonomisinde, Anthony Giddens tarafından formüle edilen üçüncü yol tezinde, farklı medeniyetlerin ve toplumların farklı tarihlerdeki orta yol arayışları belirginleşmektedir.

İlk temellerinin atıldığı dönemde sol hareketlere daha yakın bir konuma sahip sosyal demokrasi de, geçirdiği evrim ile birlikte farklı bakış açılarından beslenen ve çok çeşitli politik pozisyonları ortak bir paydada buluşturan bir "orta yol"a dönüşmüştür. Sosyalizm, liberalizm ve muhafazakarlığın sentezi şeklinde doğan sosyal demokrasi, Soğuk Savaş'ın sona ermesi ve komunizmin oldukça sınırlı bir alana sıkışması sonrası ideolojik çeşitliliği daha da artan bir politik ortamda farklı eğilimlerden ve görüşlerden beslenme imkanı bulmuş, değişen şartlar doğrultusunda sosyalizmin yeni ve çeşitlenen versiyonları, çevreciler, feministler, ulusalcılar ve hatta anarşist hareketler ile bütünleşme sürecini devam ettirerek günümüzde, tüm ideolojilerin bir "orta yol"una, bir "ideolojiler sentezi"ne dönüşmüştür.

Gelin, daha iyi bir dünya için "Orta Yol"da buluşalım!